LATVIJAS NACIONĀLAIS
SIMFONISKAIS ORĶESTRIS

LNSO SEZONAS NOSLĒGUMA KONCERTS

LNSO SEASON CLOSING CONCERT

2023. gada 18. maijā plkst. 19.00 Lielajā ģildē
18 May 2023 at 7 PM at the Great Guild

2023. gada 19. maijā plkst. 19.00 Lielajā ģildē
19 May 2023 at 7 PM at the Great Guild

ANU KOMSI — soprāns | soprano

Diriģents | Conductor
TARMO PELTOKOSKI

---

19. maija koncerts tiešraidē Latvijas Radio 3 "Klasika"
Concert of 19 May is broadcast live by the Latvian Radio 3 *Klasika*

Koncerta dienā iepazīsties ar programmu šeit:
The programme for tonight's concert is available here:

I DAĻA | PART I

RIHARDS ŠTRAUSS (*Richard Strauss*, 1864–1949)
Četras pēdējās dziesmas | *Vier letze Lieder* | *Four Last Songs* (1948)

I. "Pavasaris" | *Frühling* | *Spring*
ar Hermaņa Heses dzeju | lyrics by Hermann Hesse

II. "Septembris" | *September* | *September*
ar Hermaņa Heses dzeju | lyrics by Hermann Hesse

III. "Gulētejot" | *Beim Schlafengehen* | *Going to Sleep*
ar Hermaņa Heses dzeju | lyrics by Hermann Hesse

IV. "Vakara blāzmā" | *Im Abendrot* | *At Sunset*
ar Jozefa fon Eihendorfa dzeju | lyrics by Joseph von Eichendorff

20'-25'

Pirmatskaņojums 1950. gada 22. maijā Londonā; soprāns Kirstena Flagstade, *Philharmonia Orchestra*, diriģents Vilhelms Furtvenglers
First performace on 22 May 1950 in London; soprano Kirsten Flagstad, Philharmonia Orchestra, conductor Wilhelm Furtwängler

II DAĻA | PART II

DMITRIJS ŠOSTAKOVIČS (*Dmitri Shostakovich*, 1906–1975)
Desmitā simfonija miminorā op. 93 | Symphony no. 10 in E minor op. 93 (1953)

I. *Moderato*
II. *Allegro*
III. *Allegretto — Largo — Più mosso*
IV. *Andante — Allegro — L'istesso tempo*

55'-65'

Pirmatskaņojums 1953. gada 17. decembrī Ļeņingradā, Ļeņingradas filharmonijas orķestris, diriģents Jevgeņijs Mravinskis
First performance on 17 December 1953 in Leningrad, Leningrad Philharmonic Orchestra, conductor Yevgeny Mravinsky

Kultūras ministrija
NEIBURGS
Garage demokrātiskā vīna bārs
ir
DELFI
3 Latvijas Radio Klasika
EuroPark
MŪZIKAS SAULE

ŠTRAUSS

Riharda Štrausa "Četras pēdējās dziesmas" (1948) ir viens no visu laiku skaistākajiem dziesmu cikliem. Taisnības labad gan jāteic, ka Štrauss mūža priekšpēdējā vasarā komponēja šīs dziesmas kā autonomus skaņdarbus un ciklā tos jau pēc komponista nāves noteiktā secībā apvienoja viņa draugs un izdevējs Ernsts Rots.

Komponēšanas secība ir šāda: "Vakara blāzmā", "Pavasaris", "Gulētejot" un "Septembris". Pirmatskaņojums sākās ar "Gulētejot" un beidzās ar "Vakara blāzmā". Atskaņošanas un ierakstu praksē visbiežāk lieto izdevēja piedāvāto secību.

Kad sastopamies ar pārlaicīgu skaistumu, kā šajā mūzikā, komentāri ir gandrīz lieki — šīs dziesmas rakstījis cilvēks, kas pieredzējis gan triumfālu atzinību, gan skarbus nopēlumus un kura garais mūžs vainagojas ar mieru un apskaidrību, ne velti cikla pēdējās dziesmas izskaņā atbalsojas Štrausa jaunības gadu simfoniskās poēmas "Nāve un apskaidrība" raksturīgais augšupejošais motīvs. To, ka šim motīvam liela nozīme Štrausa dzīves uztverē, liecina visai aizkustinošs un, liekas, patiess stāsts — dienu pirms aiziešanas mūžībā Štrauss savai vedeklai, kas viņu kopa, teicis, ka mirt esot tieši tā, kā viņš to skaņās zīmējis poēmā "Nāve un apskaidrība" pirms 60 gadiem.

Pieņemts uzskatīt, ka "Četras pēdējās" ir meistara gulbja dziesma, tomēr pēc tam Štrauss vēl sacer kādus mazākus opusus, toskait slavenajai dziedātājai Marijai Jēricai 1948. gada novembrī sacerēto dziesmu "Malvas". Šīs dziesmas rokrakstu Jērica — Štrausa uzticamā Ariadne, Helēna un Oktaviāns — nedeva un nerādīja nevienam līdz pat savai nāvei 1982. gadā, viņa pat atteicās dot kopiju dziesmas autoram.

Svarīgi piezīmēt, ka "Četras pēdējās dziesmas" tiešām domātas balsij un orķestrim, kur cilvēka balsi Štrauss savā ziņā traktē kā vēl vienu orķestra instrumentu — protams, visskaistāko. Tātad nevajadzētu atskaņot šīs dziesmas ar klavierpavadījumu.

Cikla pirmatskaņotāja 1950. gada 22. maijā saskaņā ar Štrausa vēlmi bija leģendārā Kirstena Flagstade, pie diriģenta pults stājās Vilhelms Furtvenglers, un šo atskaņojumu finansiāli atbalstīja Mizoras maharadža — aizrautīgs mecenāts un mūzikas ierakstu kolekcionārs.

Orests SILABRIEDIS

ŠOSTAKOVIČS

Dmitrijs Šostakovičs uzskatāms par vienu no lielākajiem 20. gadsimta simfoniķiem, kurš mantojumā pasaulei atstājis arī 15 simfonijas. Būdams liecinieks 1917. gada revolūcijai, Staļina represijām, Otrajam pasaules karam, "Hruščova atkusnim" un pat Brežņeva stagnācijai, viņu varētu dēvēt par komponistu-akrobātu, kurš savā daiļradē balansē starp stingru atklātību pret sevi un valdošās ideoloģijas ciešajiem grožiem, tai skaitā, teju neirotiskām bailēm, kas sētas jau 30. gados un komponistu nepamet līdz mūža nogalei. Nereti pārjūtīgs, ārkārtīgi inteliģents, Šostakovičs veidojis neparastu, spilgtu mūzikas valodu, kas pilna groteskas un satīras un, iespējams, vēl šodien pilnībā neizzinātu zemtekstu. Savukārt kā jau groteskai raksturīgi, viņa mūzikā kā "greizajā spogulī" atainojas kā autobiogrāfiski, tā jau pieminētie sarežģītie politiskie notikumi, kas bieži savā starpā cieši saistīti.

Starp komponista Devīto un Desmito simfoniju paiet astoņi gadi (1945 un 1953). Tas ir ilgākais pārtraukums Šostakoviča simfoniju radošajā cēlienā. Skaņradis tai ķeras klāt 1953. gada vasarā, vien pāris mēnešus pēc Josifa Staļina nāves, un jauntapušais opuss *it kā* (kā jau nereti par Šostakoviča daiļradi runājot) vēsta par Staļina režīmu. Pirmā daļa (*Moderato*) aizņem teju pusi simfonijas kopējās hronometrāžas, otrā (*Allegro*) — agresīvs, smags skerco — ir diktatora portrets, lieki teikt — visnotaļ neglaimojošs. Trešajā daļā (*Allegretto*) — autobiogrāfiskais D-S-C-H (re-mibemol-do-si) motīvs (veidots no komponista uzvārda vācu transliterācijas ***D. Sch****ostakowitsch*) un E-A-E-D-A (**E-la-mi-re-A**) — viņa audzēknes Elmīras Nazirovas motīvs. Simfonijas finmāls (*Andante*) sākas ar pūšaminstrumentu vadītu dialogu, kas pārvēršas tumšā neprātā, ko pārrauj D-S-C-H motīvs. Tā noslēdzas indivīda triumfā pār bezprātīgo, absurdo režīmu.

Baiba Santa VANAGA

ANU KOMSI ir viena no starptautiski pazīstamākajām Somijas vokālistēm, koloratūrsoprāns, kas sevi pierādījis koncertzālēs un uz opernamu skatuvēm visā pasaulē. Viņas repertuārs sniedzas no renesanses mūzikas līdz progresīvajam džezam un vismodernākajām laikmetīgajām partitūrām. 2020. gadā Somijas Komponistu biedrība viņai piešķīra Madetoja balvu, kā arī viņa tika nominēta Ziemeļvalstu Padomes Mūzikas balvai. 2021. gada rudenī viņa saņēma prestižo Erika Bergmana balvu par starptautiska mēroga sasniegumiem jauna vokālā repertuāra izpildīšanā un pasūtīšanā.

Līdzās tradicionālajam repertuāram un 70 lomām operās Anu ir izpildījusi nozīmīgus 20. gadsimta un laikmetīgos skaņdarbus. Ievas loma Karlheinca Štokhauzena operā *"Donnerstag aus Licht"* ("Ceturtdiena" no cikla "Gaisma", Bāzeles teātris, 2016) tās atveidotājai nopelnīja īpašu kritiķu atzinību. Anu ir vienīgā dziedātāja, kas jebkad ir izpildījusi pilnībā visu Ievas partiju iespaidīgājā sešu stundu operā, kur parasti to dala vairāki vokālisti. Vācijas žurnāls *"Opernwelt"* šo izrādi nodēvēja par gada labāko operas iestudējumu.

Anu ir sniegusi priekšnesumus uz tādām pasaules mēroga operas skatuvēm kā Ņujorkas pilsētas opera, Štutgartes Valsts opera, Frankfurtes opera un Minhenes opera. Lielākās starptautiskās koncertzāles, kurās Anu Komsi ir dziedājusi, ir Vīnes *Musikverein* un *Konzerthaus*, Berlīnes Filharmonija, Londonas Karaliskā Alberta zāle, *Barbican* un Karaliskā festivālu zāle, Parīzes Filharmonija, *Chatelet* un *Cité de la Musique*, Amsterdamas *Concertgebouw*, Frankfurtes *Alte Oper*, Leipcigas *Gewandhaus*, Ņujorkas Linkolna centrs, Losandželosas Volta Disneja zāle, Osakas koncertzāle, Birmingemas Simfoniskā zāle, Ķelnes Filharmonija, Hamburgas Elbas filharmonija, Romas *Auditorio della Musica*, Prāgas *Rudolfinum* un Smetanas zāle, Stokholmas *Konserthuset*, Lucernas KKL un Helsinku *Musiikkitalo*.

Kā soliste uzstājusies ar daudziem vadošajiem orķestriem, kā Vīnes filharmonisko orķestri, Berlīnes FO, Berlīnes Vācu simfonisko orķestri, Milānas *La Scala* orķestri, Ņujorkas filharmoniķiem, Toronto SO, Losandželosas FO, BBC SO un citiem.

Anu ir sadarbojusies ar izciliem diriģentiem, starp kuriem jāmin sers Rodžers Noringtons, Sakari Oramo, Esa Peka Salonens, Alans Gilberts, Hesuss Lopess-Koboss, Francis Velzers-Mests, Teodors Gušlbauers, Heincs Holligers, Pēters Etvešs, Juka Peka Saraste, Suzanna Melki, Leifs Segerstams, Hannu Lintu, Fransuā Ksavjē Rots, Masimo Dzaneti, Santu Rouvali, Anna Marija Helsinga, Martins Brabinss un Gergejs Madarašs.

Anu Komsi apjomīgajā koncertrepertuārā priekšplānā jāizceļ vokāli simfoniskie darbi, savukārt Anu pasaules pirmatskaņojumu sarakstā ietilpst Kaijas Sāriaho *"Saarikoski"* (2013–2020) un *"Leino"* (2000–2007) dziesmas, Jukas Tiensū *"Voice Verser"* (2012), Kristiana Meisona *"Man Made"* (2018), Džonatana Hārvija *"White as Jasmine"* (2000), Esas Pekas Salonena *"Floof"* (1988) un *"Wing on Wing"* (2004), Ričards Ērs *"NONcerto"* (2002), Unsukas Činas

"Cantatrix Sopranica" (2005) un Kimmo Hakola *"Le Sacrifice"* (2006).

Nozīmīgs posms Anu Komsi karjerā iezīmējas 2004.–2018. gadā, kad paralēli aktīvai solokarjerai viņa dibināja Rietumkrasta Kokolas operas kompāniju, bija tās mākslinieciskā vadītāja un pēdējos četrus gadus arī izpilddirektore. No 2006. līdz 2017. gadam kompānija rīkojusi Kokolas operas vasaras festivālu.

Somu diriģents **TARMO PELTOKOSKI** 2022. gada janvārī tika iecelts par Brēmenes Vācu kamerfilharmonijas galveno viesdiriģentu, kļūstot par pirmo šāda titula īpašnieku orķestra 42 gadu pastāvēšanas vēsturē. Tā paša gada maijā tika nolemts, ka no 2022./2023. gada koncertsezonas Peltokoski būs Latvijas Nacionālā simfoniskā orķestra mākslinieciskais vadītājs un galvenais diriģents. Drīz pēc tam arī Roterdamas filharmonijas orķestris Peltokoski pasludināja par orķestra galveno viesdiriģentu. 2022. gada augustā, tolaik 22 gadus vecais Tarmo Peltokoski diriģēja savu pirmo "Nībelunga gredzena" ciklu Somijas festivālā *Eurajoki Bel Canto*.

Iepriekšējā sezonā diriģents izpelnījās atzinību, debitējot ar Frankfurtes Radio simfonisko orķestri, Francijas Radio filharmonisko orķestri, kā arī Roterdamas filharmoniķiem. 2022. gada vasarā uzstājies Reingavas mūzikas festivālā, Šlēzvigas-Holšteinas mūzikas festivālā, Bēthovena festivāla Bonnā un Brēmenes mūzikas festivālā.

2022./2023. gada sezonā Tarmo Peltokoski debitē ar Honkongas filharmonisko orķestri, Toronto simfonisko orķestri, Berlīnes Radio simfonisko orķestri, Hallē orķestri, Berlīnes *"Konzerthaus"* orķestri, Diseldorfas simfonisko orķestri, Gēteborgas simfonisko orķestri, Sandjego simfonisko orķestri un Tulūzas Nacionālo Kapitolijas orķestri. Gaidāma atkārtota uzstāšanās *Eurajoki Bel Canto* festivālā, diriģējot "Tristanu un Izoldi".

Jau īstenoti un turpmāk plānoti sadarbības projekti ar tādiem solistiem kā Juidzja Vana, Asmika Grigorjana, Matiass Gērne, Jans Lišeckis, Jūlija Fišere, Golda Šulca, Martins Frosts un Sola Gabeta.

Tarmo Peltokoski uzsāka mācības 14 gadu vecumā ar emeritēto profesoru Jormu Panulu un turpināja studijas ar Sakari Oramo Sibēliusa akadēmijā. Diriģentu ir skolojuši arī Hannu Lintu, Juka Peka Saraste un Esa Peka Salonens.

Līdztekus būdams atzīts pianists, Peltokoski pilnveidojis klavierspēles prasmes Sibēliusa akadēmijā ar Anti Hoti. Pateicoties virtuozajai klavierspēlei, Tarmo Peltokoski ir saņēmis apbalvojumus vairākos konkursos un kā solists uzstājies ar visiem zināmākajiem Somijas orķestriem. 2022. gadā saņēmis Loto balvu Reingavas mūzikas festivālā.

Tarmo Peltokoski ir apguvis arī kompozīciju un aranžiju, īpaši iemīļojis muzikālo komēdiju un improvizāciju.

STRAUSS

Richard Strauss' *Four Last Songs* (1948) is one of the most beautiful song cycles of all time. It must be said however, that Strauss composed these songs in his second to last summer as individual pieces and they were arranged in a cycle by his friend and publisher Ernst Roth.

The order of composition is as follows: *At Sunset*, *Spring*, *Going to Sleep*, and *September*. The premiere started with *Going to Sleep* and concluded with *At Sunset*. Performances and recordings generally follow the order offered by the publisher.

When we com across such other-worldly beauty, commentary, in fact, is superfluous — as this music has been written by someone who has experienced triumphal accolades, bitter rejection and whose long life has been crowned by peace and clarity. It is no coincidence that in the last song in the cycle *At Sunset* there is an echo of the motive characteristic of the younger Strauss' symphonic poem *Death and Transfiguration*.

Testimony to the deep importance that Strauss ascribed to this motif lies in the very touching, and it seems genuine story — on the day before his death, Strauss has said to his daughter-in-law, his carer, that dying is just like he had envisaged in his poem *Death and Transfiguration* 60 years ago.

It's important to note that *Four Last Songs* are seriously meant for orchestra and voice, where Strauss treats the human voice, in a way, as another orchestra instrument, of course, the most beautiful. Therefore, they shouldn't really be performed with piano accompaniment.

In accordance with Strauss' wishes, the premiere on the 22nd of May 1950 was performed by Kirsten Flagstad with Wilhelm Furtwängler on the podium. The performance was financed by Maharaja of Mysore, a keen philanthropist and collector of music recordings.

Orests SILABRIEDIS

SHOSTAKOVICH

Dmitri Shostakovich is widely regarded as one of the greatest symphonists of the 20th century, leaving behind a remarkable legacy of 15 symphonies. Having lived through significant events such as the 1917 revolution, Stalin's repressions, World War II, Khrushchev's Thaw, and even Brezhnev's stagnation, he is somewhat of a composer-acrobat, navigating the delicate balance between uncompromising self-expression and the oppressive grip of prevailing ideology, in addition to an almost neurotic fear dating back to the 1930s and persisting until the end of his life. Known for his heightened sensitivity and profound intellect, Shostakovich crafts a distinctive musical language characterised by its vividness, grotesque elements, and satirical undertones, which may still hold undiscovered subtexts. Like a distorted mirror, his compositions reflect the events of his time.

A span of eight years separates Shostakovich's Ninth and Tenth symphonies (1945 and 1953), marking the longest break in his symphonic output. The composition of the Tenth commences in the summer of 1953, a few months after the death of Joseph Stalin, *supposedly* (as is often the case with Shostakovich's oeuvre) portraying the Stalinist regime. The first movement (*Moderato*) encompasses nearly half of the symphony's total duration, while the second movement (*Allegro*) presents an aggressive and heavy scherzo, a far-from-flattering portrait of the dictator. In the third movement (*Allegretto*), Shostakovich incorporates the autobiographical D-S-C-H motif (corresponding to D-E♭-C-B), derived from the German spelling of his surname, **D. Sch**ostakowitsch, and the E-A-E-D-A (**E-La-Mi-Re-A**) motif associated with his pupil Elmira Nazirova. The symphony's finale *(Andante)* commences with a dialogue led by wind instruments, delving into a dark realm of madness interrupted by the recurring D-S-C-H motif. The symphony concludes triumphantly, symbolising the victory of the individual over the senseless and absurd regime.

Baiba Santa VANAGA

ANU KOMSI is one of Finland's foremost international singers, a coloratura soprano with a strong reputation on the world's concert and opera scenes. She is praised for her wide repertoire that ranges from renaissance music to progressive jazz and the most advanced contemporary scores. In 2020 She was awarded the Madetoja prize by Finnish composer's society and was also a nominee for the Nordic Council's Music Prize. In the autumn of 2021 she received the prestigious Erik Bergman Prize for her special achievements in performing and commissioning new vocal repertoire internationally.

Along the traditional repertoire and approximately 70 opera roles, Anu has performed significant 20th century and contemporary works. Eva's role in Karlheinz Stockhausen's opera *Donnerstag aus Licht* (Basel Theatre 2016) was another critically acclaimed performance. Anu is the only singer ever to have performed all of Eva's massive role in this 6-hour opera where it is usually shared by different singers. The show was named Best Opera Production of the Year by the German Opernwelt magazine.

The major international opera scenes where Anu Komsi has appeared include: New York City Opera, Stuttgart State Opera, Frankfurt Opera, among others. The major international concert halls where Anu Komsi has performed include *Musikverein* and *Konzerthaus* Vienna, Philharmonie Berlin, Royal Albert Hall, Barbican and Royal Festival Hall London, Philharmonie and *Chatelet* and *Cité de la Musique* Paris, *Concertgebouw* Amsterdam, *Alte Oper* Frankfurt, *Gewandhaus* Leipzig, Lincoln Center New York, Walt Disney Hall Los Angeles, Osaka Concert Hall, Japan, Symphony Hall Birmingham. Philharmonie Cologne, *Elbphilharmonie* Hamburg, *Auditorio della Musica* Rome, *Rudolfinum* and Smetana Hall Prague; *Konserthuset* Stockholm, KKL Lucerne, *Musiikkitalo* Helsinki.

Anu has performed as soloist with numerous leading orchestras such as Vienna Philharmonic; Berlin Philharmonic; *Deutsches Symphonieorchester* Berlin; *La Scala* Orchestra Milan; New York Philharmonic; Toronto Symphony Orchestra; Los Angeles Philharmonic; BBC Symphony Orchestra, and others.

The conductors Anu has worked with include Sir Roger Norrington, Sakari Oramo, Esa Pekka Salonen, Alan Gilbert, Jesus Lopez-Cobos, Franz Welser-Möst, Theodor Guschlbauer, Heinz Holliger, Peter Eötvös, Jukka-Pekka Saraste, Susanna Mälkki, Leif Segerstam, Hannu Lintu, Francois Xaver Roth, Massimo Zanetti, Santtu Rouvali, Anna-Maria Helsing, Martyn Brabbins and Gergely Madaras.

Anu has a massive concert repertoire, especially works with orchestra which include Sibelius' *Luonnatar*, Magnus Lindberg's Accused, Lutosławski's *Chantefleurs et Chantefables*, Richard Strauss' Four Last Songs, Debussuy's *Chansons de Jeunesse*, Gustav Mahler's Symponies nos. 2, 4, 8, Nielsen's Symphony no. 3, Vaughan Williams' Symphony no. 3, Nono's *Canti di vita e d'amore*. Large works world premiered by Anu include Kaija Saariaho *Saarikoski* (2013–2020) and *Leino* (2000–2007)

songs; Jukka Tiensuu Voice Verser (2012); Christian Mason Man Made (2018); Jonathan Harvey White as Jasmine (2000); Esa-Pekka Salonen Floof (1988) and Wing on Wing (2004); Richard Ayres Noncerto (2002); Un Suk Chin *Cantatrix Sopranica* (2005); Kimmo Hakola Le Sacrifice (2006).

An important phase in Anu Komsi's career occurred in 2004–2018, when she was (alongside her extensuive soloist career) founder and Artistic Director of West Coast Kokkola Opera company, and for the last four years of that period also Managing Director. Between 2006 and 2017, the company produced the Kokkola Opera summer festival.

Finnish conductor **TARMO PELTOKOSKI** was awarded the title of "Principal Guest Conductor" in January 2022 by The Deutsche Kammerphilharmonie Bremen, the first conductor to hold this position in the orchestra's 42-year history.

In May 2022, Peltokoski was named Music and Artistic Director of the Latvian National Symphony Orchestra. He starts his term in the 22/23 season. He was subsequently named Principal Guest Conductor of the Rotterdams Philharmonisch Orkest. In August 2022 at the age of 22, he completed his first Wagner Ring cycle at the Eurajoki Bel Canto Festival. In December 2022, Peltokoski was announced as Music Director of the Orchestre National du Capitole de Toulouse.

Last season he made highly successful debuts with the hr-Sinfonieorchester, Orchestre Philharmonique de Radio France and the Rotterdam Philharmonic. In the summer of 2022 he appeared at Rheingau Musik Festival, Schleswig-Holstein Musik Festival, Beethovenfest Bonn and Musikfest Bremen.

In the 22/23 season Tarmo Peltokoski conducts the Hong Kong Philharmonic, Toronto Symphony Orchestra, RSB Berlin, the Hallé, Konzerthausorchester Berlin, Düsseldorfer Symphoniker, Göteborgs Symfoniker, San Diego Symphony and the Orchestre national du Capitole de Toulouse. He will return to Eurajoki Bel Canto Festival to conduct Tristan und Isolde.

He has and will work with soloists such as Yuja Wang, Asmik Grigorian, Matthias Goerne, Jan Lisiecki, Julia Fischer, Golda Schultz, Martin Fröst and Sol Gabetta.

Tarmo Peltokoski began his studies with professor emeritus Jorma Panula at the age of 14 and studied with Sakari Oramo at the Sibelius Academy. He has also been taught by Hannu Lintu, Jukka-Pekka Saraste and Esa-Pekka Salonen.

Also an acclaimed pianist, he studied piano at the Sibelius Academy with Antti Hotti. His piano playing has been awarded at many competitions and he has appeared as a soloist with all major Finnish orchestras. In 2022 he received the Lotto Prize at Rheingau Musik Festival.

In addition Tarmo Peltokoski has also studied composing and arranging, and especially enjoys music comedy and improvisation.

I. Frühling

In dämmrigen Grüften
träumte ich lang
von deinen Bäumen und blauen Lüften,
von deinem Duft und Vogelsang.

Nun liegst du erschlossen
in Gleiß und Zier,
von Licht übergossen
wie ein Wunder vor mir.

Du kennest mich wieder,
du lockest mich zart,
es zittert durch all meine Glieder
deine selige Gegenwart!

II. September

Der Garten trauert,
kühl sinkt in die Blumen der Regen.
Der Sommer schauert
still seinem Ende entgegen.

Golden tropft Blatt um Blatt
nieder vom hohen Akazienbaum.
Sommer lächelt erstaunt und matt
in den sterbenden Gartentraum.

Lange noch bei den Rosen
bleibt er stehen, sehnt sich nach Ruh.
Langsam tut er die großen
müdgewordnen Augen zu.

III. Beim Schlafengehen

Nun der Tag mich müd gemacht,
soll mein sehnliches Verlangen
freundlich die gestirnte Nacht
wie ein müdes Kind empfangen.

Hände, laßt von allem Tun,
Stirn, vergiß du alles Denken,
alle meine Sinne nun
wollen sich in Schlummer senken.

Und die Seele unbewacht
will in freien Flügen schweben,
um im Zauberkreis der Nacht
tief und tausendfach zu leben.

IV. Im abendrot

Wir sind durch Not und Freude
Gegangen Hand in Hand,
Vom Wandern ruhen wir beide
Nun überm stillen Land.

Rings sich die Täler neigen,
Es dunkelt schon die Luft,
Zwei Lerchen nur noch steigen
Nachträumend in den Duft.

Tritt her, und laß sie schwirren
Bald ist es Schlafenszeit,
Daß wir uns nicht verirren
In dieser Einsamkeit.

O weiter, stiller Friede!
So tief im Abendrot,
Wie sind wir wandermüde —
Ist das etwa der Tod?

I. Pavasaris

Krēslainās kapenēs
sapņoju ilgi
par taviem kokiem un smaržu,
par putnu dziesmām un debesi zilgu.

Nu esi tu plaucis
mirdzumā košā,
gaismas pieliets
kā brīnums man priekšā.

Tu atkal ar mani,
tu valdzini maigi,
es trīsin trīsu it viss
tavas klātbūtnes svētlaimē!

II. Septembris

Slīgst skumjās dārzs,
vēss lietus saliedē puķes.
Vasara notrīs,
savas beigas nojaušot klusi.

Kā zeltainas lāses
akācijlapiņas krīt.
Vasara smaida vāri un izbrīnīti
dziestošā sapnī par dārzu.

Vēl ilgi pie rozēm tā stāv,
ilgojas, kad reiz būs miers.
Lēni tad ver savas lielās
un gurdenās acis ciet.

III. Gulētejot

Nogurdinājusi diena...
Tagad zvaigžņotajai naktij
manas kvēlās ilgas ir kā
mazu bērnu jāsamīļo.

Rokas, lai tās rimstas strādāt,
galva, lai tā prātot stāj,
visas manas maņas vēlas
sevi dusā midzināt.

Un tad neuzraudzītā dvēsle
vēlas brīvos spārnos celties,
lai nakts brīnumzemē melnā
tūkstoš jaunas dzīves smeltos.

IV. Vakara blāzmā

Mēs esam gan bēdās, gan priekos
Rokrokā staigājuši,
No ceļa nu atpūšamies
Šai pakalnā klusā.

Lūk, apkārt ielejas sliecas
Un pamazām satumst gaiss,
Vien divi cīruļi tiecas
Kā sapnī augšup vēl laisties.

Nāc nu, un lai viņi laižas,
Mums laiks drīz gulēt iet,
Ja vientulībā šajā
Negribam apmaldīties.

Ak, plašais, dziļais rāmums!
Tik klusa ir vakara blāzma,
Mēs esam tik brīnum gurdi —
Vai tā būtu jau nāve?

Latviskā parindeņa autors
Jānis ELSBERGS

LNSO ŠOVAKAR | LNSO TONIGHT

Vieskoncertmeistare | Guest Concertmaster
Vineta Sareika

Pirmās vijoles | I violins
Raimonds Ozols, Aleksejs Bahirs, Inese Štrāle, Aija Frišenfelde, Liene Neija-Kalniņa, Terēze Zīberte-Ijaba, Indulis Cintiņš, Oskars Siliņš, Margarita Ogibalova, Ilze Gulbe, Darja Kuzma, Aleksandra Mališkina, Otto Trapāns

Otrās vijoles | II violins
Andrejs Jegorovs, Arvīds Zvagulis, Inga Puķīte, Daina Birzniece, Beāte Račko, Tatjana Ostrovska, Raimonds Melderis, Anete Liberte, Arina Bardova, Agnese Stalidzāne, Patrīcija Iļasova, Undīne Cercina

Alti | Violas
Arigo Štrāls, Ināra Brīnuma, Liene Martinsone, Katrīna Krašauska-Krauze, Inga Ozoliņa, Einārs Roževics, Lauma Visendorfa, Tatjana Ļebedeva, Jevgenija Gorbunova, Ingars Ģirnis

Čelli | Cellos
Diana Ozoliņa, Mareta Prikule, Zane Guļāne, Ainārs Paukšēns, Mārtiņš Turss, Emma Bandeniece, Elīza Petrenko, Nadežda Jeraševa

Kontrabasi | Double basses
Oskars Bokanovs, Raivo Ozols, Viktors Veļičko, Dzintars Sabļins, Ivars Ozols, Viktors Stankevičs

Flautas | Flutes
Tommāso Pratola, Maija Zandberga, Ilze Urbāne, Anete Toča

Obojas | Oboes
Egils Upatnieks, Mārtiņš Dovmanis, Jana Zeļenska

Klarnetes | Clarinets
Mārtiņš Circenis, Anna Gāgane, Mareks Pinta

Fagoti | Bassoons
Jānis Semjonovs, Raimonds Gulbis, Elza Rubene

Mežragi | Horns
Māris Evelons, Mārcis Kalniņš, Mikus Runka, Kalvis Etkins

Trompetes | Trumpets
Jenss Emīls Holms, Dāvis Sedols, Mārtiņš Zujs, Jānis Frīdenfelds

Tromboni | Trombones
Kaspars Majors, Artūrs Hrustaļovs, Māris Zondaks

Tuba | Tuba
Raivis Māgurs

Sitaminstrumenti | Percussion
Edgars Saksons, Ernests Mediņš, Elvijs Endelis, Reinis Tomiņš

Taustiņinstrumenti | Keyboards
Mārtiņš Zilberts

Arfa | Harp
Ieva Šablovska